

U2009/4507 mic
CBE 2009-046

Verzonden: 31 juli 2009

Zaak 2009-046
Datum uitspraak: 1 juli 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examinator van de cursus Wetenschapsleer (C01221), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 11 februari 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (9) op de tentamenzitting van 9 februari 2009 van de cursus Wetenschapsleer in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen formeel beroep ingesteld bij brief d.d. 19 februari 2009 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), ontvangen op 25 februari 2009. Dit beroep heeft hij zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 17 maart 2009, door het College ontvangen op 17 maart 2009 per e-mail respectievelijk 19 maart 2009 per post.
3. Op 18 maart 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 2 april 2009 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij e-mailbericht d.d. 9 april 2009 heeft appellant aan verweerders kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen aan het College is doorgegeven.
6. Verweerders hebben op 17 april 2009 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Bij e-mailbericht d.d. 22 mei 2009 heeft appellant zijn beroep aanvullend gemotiveerd.
8. Bij e-mailbericht d.d. 9 juni 2009 hebben verweerders inhoudelijk gereageerd op de aanvullende motivering van appellant.
9. Bij e-mailbericht d.d. 20 juni 2009 heeft appellant zijn beroep nogmaals aanvullend gemotiveerd.
10. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
11. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 1 juli 2009 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, niet in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen de heer prof. mr. J.G.J. Rinkes,

voorzitter Commissie voor de examens en de heer drs. H.J.G.M. Simissen, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Wetenschapsleer. Appellant heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op gesloten vraag 11. Voor de tekst van deze vraag en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appellant heeft in beroep onder meer gemotiveerd aangegeven dat niet anomalieën het einde van een periode van normale wetenschap inleiden doch alleen problematische of een erg grote hoeveelheid anomalieën die tot verdeelde overtuigingen leiden. Anomalieën zijn dus hoogstens, net als antwoordalternatief b (en c) één van de noodzakelijke voorwaarden. Appellant verduidelijkt voorts dat anomalieën niet op zichzelf staan doch dat het ontstaan ervan afhankelijk is van de perceptie van betrokken wetenschappers en hun mogelijkheden om ermee om te gaan. Als wetenschappers de anomalieën zodanig kunnen herdefiniëren dat ze komen te vervallen of er een nieuw "puzzelstukje" gevonden wordt waardoor ze verdwijnen leidt het niet tot problemen. Dit betekent naar zijn mening dat niet antwoordalternatief a maar antwoordalternatief b het (meest) juiste antwoord zou moeten zijn. Appellant heeft daarnaast aangegeven dat het argument van de examinator, dat vraag 11 goed gesteld zou zijn omdat de meeste kandidaten het juiste antwoord invullen, niet steekhoudend is.
Inzake de reactie van de examinator heeft appellant aangegeven dat hij van mening is dat de examinator nauwelijks tot geen moeite heeft genomen om zijn argumentatie serieus te nemen, laat staan te weerleggen zodat volgens hem in casu zijdens verweerders geen inhoudelijke toetsing heeft plaatsgevonden. Appellant vindt dat het verweer van de examinator gericht had moeten zijn op de weerlegging van de zienswijze van appellant en is de mening toegedaan dat de examinator zich voor de samenstelling van het verweer niet heeft beperkt tot het cursusmateriaal en de bijbehorende errata.
Voorts heeft appellant bij het indienen van zijn gemotiveerde beroepsschrift verzocht om een vergoeding van zijn kosten.
4. De examinator persisteert bij het eerdere verweerschrift en de voor de zitting aan het College overgelegde nadere reactie, die hij desgevraagd wil toelichten.
In deze reactie heeft de examinator aangegeven dat het verschil van mening tussen appellant en hem neerkomt op de vraag of hetgeen appellant aanduidt als ruzie tussen wetenschappers de oorzaak of het gevolg is van het einde van de 'normale' wetenschap. De examinator verduidelijkt dat alleen het laatste klopt. In het cursusmateriaal staat dat de ontwikkeling van wetenschap in de visie van Kuhn volgens een bepaald stramien verloopt waarin de 'normale' wetenschap tamelijk geruisloos voortgaat totdat zij vastloopt omdat zij op teveel onoplosbare vragen, anomalieën, stuit. Dan komt een periode van 'revolutionaire wetenschap' waarin wetenschappers over elkaar heen buitelen tot een nieuw paradigma van 'normale' wetenschap ontstaat. Dit betekent volgens de examinator dat alleen antwoordalternatief a het enig juiste antwoord is.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders meerkeuzevraag 11 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot

hun beoordeling van het door appellant gegeven antwoord op die vraag, en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend.

7. Het College overweegt daartoe dat de examinerator op goede gronden voor vraag 11 antwoordalternatief a als juist, althans het meest juiste, heeft gehouden, zodat antwoordalternatief b, dat een gevolg is van (te veel) anomalieën, niet juist is. Het College is van oordeel dat tentaminandi op basis van de concreet door verweerders geduide passages uit het cursusmateriaal tot de keuze van dit, enig juiste, antwoordalternatief hebben kunnen komen.
Dit betekent dat het College niet toekomt aan een beslissing omtrent het verzoek van appellant om een onkostenvergoeding van zijn inzake het beroepschrift gemaakte kosten.
8. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond en verwerpt het beroep.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. dr. A.L.H. Ernes, mr. R.F.W.H.J. Hulscher, A.G. Koot-Vermaat en dr. J.E.M.M. Syroit, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.G.M. Sluijsmans, plaatsvervangend secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 1 juli 2009.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

voor eensluidend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).